

Framvegis tætt stríð um bronsuna

Hóast teir vóru undirmannaðir og finga mál ímóti sær, vístu víkingarnir góðan hugburð, tá ið teir javnaðu og síðstu lýtuna pressaðu fyri at vinna

Jóannes Hansen

0-1: Arnbjørn Hansen 77.
1-1: Finnur Justinussen 83.
Dómari: Rúni Gaardbo

Líkindini kundu verið betri, men tey vóru betri, enn tey plagdu at vera, tá ið høgættin ger um seg í Sarpugerði. Nýggja húsið innanfyri vøllin tekur hevur nógvar funktiónir. Ein er at vera karmur um tað, sum skal til hjá spælarunum áðrenn og eftir stríðið á vøllinum. Ein onnur er, at áskoðaraplássini eru í lívd, og ein triðja – og tað var orduligur eykavinningur mánakvøldið – er, at ampin á

vøllinum av fríska vindinum ikki er so stórir, sum hann plagdi at vera.

Uppskriftin at hava tak á bóltinum var at syrgja fyri, at hann ikki fór ov langt uppfrá. Tað megnaðu báðir partar í stóran mun væl. Báðir partar arbeiddu nóg. Spælarnir fluttu seg væl fyri hvørjum øðrum, og teir offraðu seg í nærdystunum.

Møguleikar

Tað kendist alla tíðina soleiðis, at mál fóru at spyrjast burtúr. Eitt stórt korter eftir steðgin misti heimaliðið Hans Jørgen Djurhuus, sum sá gult fyri aðru ferð, tá ið hann var ov seinur at takla Arnbjørn Hansen. Tá kundi kanska hugsast, at dagsskráin hjá Vikingi broyttist.

Serliga fyrra partin av 1. hálvleiki var heimaliðið ágangandi, og tá vóru fleiri møguleikar. Súni Olsen, sum saman við Erlingi Jacobsen var í miðverjuni í staðin fyri leikbannaða Atla Gregersen, sendi úr stórar fjarstøðu í tvørtræði, Finnur Justinussen stútaði úr spískum í stólpan, og eisini Andreas Lava Olsen, Hallur Hansson og Sølvi Vatnhamar høvdu tá góðar royndir.

René Tórgarð var tryggur í EB/Streyma málinum, og

Egil á Bø og Høgni Madsen í miðverjuni saman við Arnari Dam og Marna Djurhuus á verjukendu sentralu miðvallarplássunum arbeiddu væl. Vikingarnir vóru í útgangsstøðu sera framrættaðir. Andreas Lava Olsen, Finnur Justinussen og Heðin Hansen vóru í álopinum, Hallur Hansson og Sølvi Vatnhamar stuðlaðu teimum væl í álopsspælinum, Hans Jørgen Djurhuus arbeidði sum ein hestur, og í báðum borðunum vóru Bárður Hansen og Hanus Jacobsen stöðugt klárir at fara framvið.

Síðstu lýtuna undan steðginum og fyrstu lýtuna eftir steðgin gekk tað javnt á. Jónas Þór Næs var tryggur í høggru verjusíðu og bjóðaði seg nóg til í framrættaða EB/Streyma spælinum. Onkra ferðina eydnaðist tað at senda diagonalt í vinstru til Hans Paula Samuelsen, sum altíð megnaði at temja, um umstøðurnar ikki vóru so góðar, og so var vandamikið, tí Hans Pauli megnaði so nóg einsamallur, umframt at hann hevur gott eyga fyri at spæla viðspælarnar í røttu lýtuni. Niels Pauli Danielsen, Gunnar Zachariassen og sjálvsagt Arnbjørn Hansen bjóðaðu seg stöðugt fram.

Eftir steðgin noyddist EB/Streymur at broyta. Marni

Djurhuus kom ikki aftur á vøllin. Leif Niclasen varð settur inn í høggru, og Niels Pauli Danielsen yvirtók sentrala miðvallarleiklutin.

Málini

Eitt korter eftir útvísingina og eitt korter undan leikloki skoraði EB/Streymur málið, sum í sovninum stöðum oftast ber fulla úrtøku við sær. Eftir innlegg úr høggru og eitt sindur av aftur og fram var Arnbjørn Hansen knappur, og so var 1-0 til EB/Streym.

Víkingarnir vóru undirmannaðir, men teir lögdu hendurnar á knæið og kýttu seg. Hugburðurin var framúr, og hóast EB/Streymur royndi at verja og samstundis lúrdi eftir møguleikanum at senda Arnbjørn Hansen avstað, so var tað í og kring teirra brotsteig, at tað gekk fyri seg.

Nýggi vongverjin í vinstru, Jóhannes Hansen, fekk sína søk fyri, tí har vóru víkingarnir ofta yvirmannaðir. Útjavnandi málið skoraði Finnur Justinussen, sum sendi bóltin upp undir netakið aftanfyrir stinna René Tórgarð.

Tá restaðu sjei minuttir, og Víkingur spenti álopsbogan. Súni Olsen slepti ofta í miðverjuni og bjóðaði seg til í álopsspartinum, men

tað segði tað sama. Tá ið Rúni Gaardbo brikslaði fyri síðstu ferð vóru kenslurnar blandaðar. Undirmannaðu víkingarnir iðraðu seg um, at yvrvágin fram ímóti dystarenda ikki bara sigursmálið við sær. Og í EB/Streymi harmaðust teir um, at tað ikki eydnaðist at halda tær, tá ið teir høvdu lagt seg framum.

Felags fyri Sigfríð Clemensens og Rúna Nolsøe er, at teir kunnu fegnast um, at

FIEPPARA SMS

Rógvi Dam

EB/Streymur-FIEPPARI

Víkingarnir raktu stengur og yvirleggjara 7 ferðir var ikki nokk at taka øll stigini frá okkum. Hóðast Arnbjørn var sjúkur fekk hann tað eina málið til okkum. Flott kempa. Saman standa vit sterk.

teirra spælarnar vístu góðan hugburð, í lýtum gott spæl, og at undirhaldið fyri áskoðararnar var gott hetta vindkvøldið í Sarpugerði.

Effodeildin stöðan

NR.	LIB	DYSTIR	VUNNI	JAVNT	TAPT	+ MÁL	- MÁL	+/-	STIG
1	B36	18	13	4	1	38	16	+22	43
2	HB	18	10	6	2	39	16	+23	36
3	Víkingur	17	7	7	3	32	19	+13	28
4	EB/Streymur	18	7	6	5	30	23	+7	27
5	NSÍ	17	6	4	7	33	22	+11	22
6	KÍ	18	6	4	8	29	30	-1	22
7	ÍF	18	5	6	7	26	34	-8	21
8	AB	18	5	5	8	22	39	-17	20
9	Skála	18	2	6	10	10	34	-24	12
10	B68	18	2	4	12	15	41	-26	10

FIEPPARA SMS

Rúni Klein Joensen

VÍKINGA-FIEPPARI

Ein sangur hjá 200 kallast "Bankarín" og tað var júst tað sum hendi í Sarpugerði. Vit spældu EB/Streym sundur og saman og upp og niður. Men alíkvæl rána teir 1stig frá okkum og vit taptu 2 stig aftur við 10 monnum, Arnbjørn skal bara hava 1/2 móguleika og tað var kjansurin hjá teimum í dag. Vit svimja og eru við at drukna í móguleikum, men stong út ella Rene og aftur stong út. Ótrúligt men ein sannroynd at heldur ikki hesaferð var eyðnan við okkum og Navnan tosa vit slett ikki um. WLYV

Víkingur: Geza Turi – Bárður Hansen, Súni Olsen, Erling Jacobsen, Hanus Jacobsen – Hallur Hansson, Hans Jørgen Djurhuus ■ ■ 62. (2 gul), Sølvi Vatnhamar – Andrias Lava Olsen (Philip Djordjevic, 78.), Finnur Justinussen, Heðin Hansen

EB/Streymur: Rene Tórgarð – Jónas Tór Næs, Høgni Madsen, Egil á Bø ■, Jóhannes Hansen – Arnar Dam (Rói H. Olsen, 90.), Marni Djurhuus (Leif Niclasen, 46.) – Niels Pauli Danielsen ■, Gunnar Zachariassen, Hans Pauli Samuelsen – Arnbjørn T. Hansen

